

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apodixes, Sive Demonstrationes Tres Horrendarvm Blasphemiarvm Ecclesiae A Calvino Reformatae, Circa tres primos Symboli Catholici Articulos

Bosendorf, Hermann

Monasterii VWestphaliae, 1608

Capvt VII. Vt prius & posterius in diuinis detur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35415

cur voluerit, maius aliquid quæris & sublimius Dei voluntate, quod inueniri non potest. Hæc Calvinus abnuens planè aliquid (siue peccatum siue aliud quid) imaginandum, quod damnationis causam ostendat. Vt proinde, quas prædicans ex obscuris Caluini verbis format responsiones ad eam quam ipse sibi finxit moueri questionem, eæ nihil ad summam rei faciant.

CAPVT VII.

*Vt prius & posterius in diuinis
detur?*

PRædicans vt magis perspicuum efficeret stuporem suum §. 40. ait *quæ coætæna sunt ea certè simul sunt & proinde neutrum horum (decretum & præscientia) præcedit, neutrum sequitur.* Quid autem postea? audi & demirare hominis subtilitatem: Ergo voces istæ: *ante præuisa peccata, prius tulit sententiam, aliâq; id genus ineptè à Iesuitis vsurpantur, cum antè, & prius sint aduerbia temporis, durationisq; ordinem significant, aut si ordinè nature per ea indicare velint, fraudulentè agere deprehendetur & sibi aduersari.*

Spectatum admisi risum teneatis amici.

Meus prædicans theosophus & probè versatus videri vult in Molina & Suarez, eosque laudat vt suæ sententiæ approbatores. Sed errat, & quidè prædicantissimè & crassissimè.

Neq;

Neq; enim apud Theologos duo tantum isti modi sunt priorum & posteriorum tempore ac natura, sed sublimius euecti etiam prioritatem quandam agnoscunt, vt loquitur Molina in 1. part. D. Thomæ ad quæst. 14. art. 13. disp. 18. membro 1. secundum nostrum intelligendi modum cum fundamēto in re, in qua prioritate non datur instans vel naturæ vel temporis, in quo sit vnum & non aliud, sed propter dependētiam attributorum actuum ue diuinorum à se inuicem vel ab alio, concipitur à nobis appositè vnum prius altero. Aeternum cogitamus Deum propterea quod intelligamus immutabilem, & omnis vicissitudinis obumbratę expertem: immutabilem autem concipimus, quia agnoscimus eum actum purum, in quem non cadit potentialitas. Esse actum purum hac ratione & modo intelligendi humano, est prius quam sit esse immutabilem, & hoc quàm sit esse æternum. Quod si necdum hæc capis, accipe aliud exemplum. Vt explicemus mundi huius molitionem dicere solemus, Deum prius respexisse ideas rerum & modum fabricandi mundi agnouisse, posterius autem voluisse fabricare, & ad extremum voluntatem etiam ad effectum deduxisse. Non ignoramus ipsos intellectus voluntatisque actus in Deo fuisse æternos, sed quod actus voluntatis apprehendatur vt supponens actum intellectus, hunc illo priorem dici-

Quo modo vnum alio sit prius.

dicimus, disputamusq; cum Theologis vtrum præuisio peccatorum vel electio aliqua antecedit prædestinationem, vtrū prædestinatio Christi sit facta ante præuisum Adæ lapsum vel post. Finitas angustiæq; intellectus creati faciunt, vt numen infinitum, & quæ ei competunt, multis conceptibus cogamur apprehendere. Lege Molinam aliquanto accuratius quàm adhuc fecisti in loco cit. & ad quæst. 23. artic. 4. & 5. disp. 1. Membro 7. Suarez Tomo 1. in 3. D. Thomæ & de Deo trino & vno. Theologos Scholasticos in 1. Magistri sententiarum d. 14. & in 3. d. 7. ne semper, vt cæ-

Contradictio Vorstiana.

cus de coloribus agas. Sed hic ego iterum tuam requiro sapientiam, qui finem non facis tibi contradicendi: peccârunt Iesuitæ, quod vsi sint vocibus, prius & posterius, & ipsemet ijs quoad rem significatam vteris. Nam §. 41. vis præscientiam propriè dictam sequi actum liberæ voluntatis in Deo. Si sequitur ergo ipsa est posterior, actus autem voluntatis liberæ est prior. Est igitur in æternis, etiam te iudice prius & posterius, vnumque præcedit & alterum sequitur. Vel igitur tuum ipsius loquendi modum criminare, vel Iesuitas tecum calumnia libera. Quod vbi feceris, hanc iterum contradictionem in tuis dictis expedire poteris. In disput. 5. de Deo, thesi 14. 15. 16. & 17. triplicem Dei scien-

Alia contradictio Vorstiana.

scientiam constituis, necessariam, liberam, mediam. De necessaria (quam simplicis intelligentiæ nostri vocant Scholastici) scribis quod Deo simpliciter sit naturalis omnem liberum actum voluntatis ordine naturæ antecedens, qua Deus seipsum & quicquid naturali necessitate in se continet, non nisi vno immutabili modo intelligit. Liberam defini, quæ liberum voluntatis actum sequitur, qua nouit quicquid extra se facit, aut permittit, vel facere permittereue decreuit. Hanc etiam visionis scientiam vocant Theologi Catholici. Mediam denique appellas, per quam Deus ex hypothese nouit tales euentus futuros, si tales causæ ponantur. Hæc ut à Molina Catholicisque emendicata sunt, ita pessimè cum ea tua Calvinistica doctrina q. 41. tradis conspirant. Sic enim progredieris §. 41. *Nihil certò potest sciri, nisi quod certò futurum est. nihil autem certo futurum est, nisi quod certam & immutabilem sui causam habet, ergo infallibilis rerum prescientia supponit aliquem actum voluntatis dictæ.* Non morabor in functionum istarum falsitate retexenda. Hæc tantum quæro: primò, an infallibilis non sit in Deo scientia rerum possibilium? at ea etiam te censore non sequitur liberum voluntatis actum. Rursum quæro, num infallibilis non sit scientia in Deo rerum ex hypothese futurarum? Atq; nec illa prior est actus aliq; diuinæ volûtatis,

vt in citata thesi 17. fateris, cum ais, eam partim necessariam, quia liberum actum voluntatis anteit, partim liberam, quia includit hypothefin voluntatis indeterminatæ, & velut adhuc pendentis (siue nondum in actum prorumpentis). Non hæc aptè cohærent inter se; infallibilis rerum scientia præsupponit actum voluntatis in Deo, & eadem non præsupponit actum voluntatis in Deo. Neq; est quod clames: explicent igitur Iesuitæ quomodo præscientia futurorum cōtingentium in Deo infallibilis esse queat absq; præuio Dei decreto: quia id iam explicuit, alijs silentio prætermisissis, Franciscus Suarez in opusculis lib. I. de absoluta scientia futurorum contingentium cap. 8. cuius opusculi cum citas cap. 5. pro tuo deliramento stabiliendo, manifestam viro calumniam facis; vt qui cap. 5. nō de præuio tuo decreto somniet, sed doceat Deum nō cognoscere hæc futura in sola suæ scientiæ efficacitate, & mox cap. 6. contra te ex professo tractat pluribus, ex decreto æterno diuinæ voluntatis non sumi sufficientem rationem huius scientiæ. Nisi lithinus prædicans esses, poteras erubescere de tam euidenti mendacio. Sed iam quasi omnia probè gesseris nō cessas rogare; quomodo igitur Deus futura certò præscit? Obsecro te qui caput quintum huius authoris legisti, nunquam ne ad octauum etiam pertingere potuisti? vt saltem inscriptionem

Prædicantia & pu-
nica fide
citatur Sua-
rez.

nem capitis aspiceres, cognoscereſque Deum futura iſta cognoscere per ſimplicem intuitum rei quæ futura eſt in ſua temporis differentia. Verum longius ab argumento ineptijs prædicanticis abducti ſumus, ad lineam reuertamur.

Vt Deus futura contingentia prævideat.

CAPVT VIII.

Deum patrem Calvinianum præcipitare hominem in peccati culpam, vt poſſit tyrannicè infligere pœnam.

Tertium principale in theſi argumentum 3. Argum.
 eſt: Non patris ſed vitrici tyranniſque eſt, miſerum hominem, & per ſe vim ei occultam adhibendo, & per Sathanam, furori eius habenas laxando, in culpam & peccatum præcipitare, vt æterna ipſum pœna poſſit affligere. At Deus Calviniſticus & per ſeipſum & per Sathanam hominem præcipitat in peccata, vt habeat culpam quam puniat. Deus igitur Calviniſticus eſt vitricus & tyrannus. Prima propositio ex ſe euidentis declaratione non eget, ſecundam probat theſis 3. ex Caluino 1. Inſtit. ca. 18. §. 1. dicente: *Scimus Sathanam ſe coram Deo ſiſtere ad excipienda iuſſa, non minus quàm Angelos: nec quid aggredi niſi volente Deo, cuius cū certo mandato mittitur, vt ſit Spiritus mendax in ore prophetarum, &c.* & lib. 2. cap. 4. §. 5. Probauit idem ante Martinus Becanus cap. 2. 9. 10. & alibi diſp. de
 E autho-